

Pliniusz szerint

az elefántok
intelligensek & igazságosak
tisztelik a csillagokat
& imádják a napot
& a holdat

Amikor a villám

fénye lecsap
látni lehet a mélyen
redőzött hegyeket
& a sűrű esőt
ami a völgyben zuhog

Küldd el kérék

a barna felöltöt
a Rajna völgyéből
melyben egykor
éjszakánként kóboroltam

Az érzések

barátom
írta Schumann
csillagok melyek
csakis a legragyogóbb
napfényben vezetnek minket

ELBESZÉLETLEN

Abban a sötétben

a Somme torkolata
fölött a Fiastyúk
úgy ragyog
mint sehol másutt

A gyümölcskosár

amit a nő hordoz
karja bársony-hajlatában
a bájos gyümölcs-
levelek az almák
& mindezek fölött
fekete fekete
fekete

A hét-

alvó árnyéka
maga
a halál

A bécsi

Josephinum gyűjteményben
 egy vak
 etióp szem
 szürke selyem
 gézzel
 körbebugyolálva

Akár egy kutyának

mondja Cézanne
 úgy kell a festőnek is
 nézni, a szem
 merev & majdnem
 kifordult

Kék

fű
 látszik
 a fagyott
 víz
 vékony
 rétegén át

Az Arlberg Express

étkezőkocsijában
 ül egy ember
 gyászszalaggal a hajtókáján
 és nyugodtan, figyelmesen
 fogyaszt
 egy milánói bordát

Amit látok

emberi lények hisz
 teremtményeket látok
 akár a fák
 járnak
 körbe-körbe

Ennek az írólapnak

az illata
 akár csiszolt fa
 egy koporsó belsejében

Elbeszéletlen

mindig is az marad
 a félrefordított arcok
 története

(Fordította: Krusovszky Dénes)